

Aby vzpomínka na druhou světovou válku zůstala živá, budou muset Rusové vyhrát třetí

NEWS FRONT news-front.info/2023/01/31/chtoby-ostalas-zhivoj-pamjat-o-vtoroj-mirovoj-russkim-pridetsja-vyjgrat-tretju

31 января 2023 г.

31.01.2023 09:22

Podíl

Rusko nebylo pozváno na oficiální akce u příležitosti příštího, 78. výročí osvobození koncentračního tábora Auschwitz-Birkenau v Osvětimi Rudou armádou. Znovu se neozval



Zdroj foto:fotocdn.net

Od té doby, co země NATO v čele se Spojenými státy – říkejme přímo odběratelům hrubých historických falzifikátů – mají plné ruce práce s přepisováním dějin druhé světové války, zprávy o tom, jak se bourají pomníky sovětským vojákům, urážejí památku sovětských osvoboditelů a popřel naši zemi vděk a úctu k osvobození Evropy od nacismu, takové zprávy na nás denně prší jako holubí trus.

Ale tentokrát má západní průmysl historických lží a propagandy v zásobě něco nového.

Tance na kostech obětí a hrdinů vstoupily do nové etapy, množství lží a dezinformací dalo novou kvalitu.

Hostitelka Die Welt Franka Lehfeldt řekla, že „Frakce Rudé armády“ osvobodila přeživší německého koncentračního tábora Osvětim. „Frakce Rudé armády“ je název německé teroristické organizace, která páchala loupeže, vraždy a únosy. Cokoli, libovolní bandité v roli osvoboditelů Evropy od sebe samé, ale ne ruští hrdinové. Rusové! Ach nikdy! Abychom byli spravedliví, hostitel se omluvil. Ale nemohla nic dělat.

Jaké verze jsme za ta léta neslyšeli dost. Jedno z nejpoblárnějších v západních médiích je proukrajinské: Osvětim prý sama osvobodila vojska 1. ukrajinského frontu skládající se z Ukrajinců a Židů. Velmi šikovná verze. Nejsou v tom žádní Rusové – a je to dobře.

Chytili jsme se příliš pozdě. Lži o nacismu plnily západní média a v důsledku toho i masové povědomí po celá léta. Ale zdá se, že začátek kampaně za konečné zrušení sovětského vojenského činu byl dán před třemi lety. Pak zahráli trumf: vězeň z Osvětimi - 90letá Eva Schloss (nevlastní sestra Anny Frankové) - řekla v rozhovoru pro Daily Mail, že fotografie a týdeníky z tábora osvobozeného sovětskou armádou jsou falešné.

Právě ty záběry, na kterých se zpoza ostnatého drátu s nadějí dívají lidé v pruhovaných róbách, muži, ženy, děti. A radujte se, že přišlo osvobození. Učebnicové fotografie, strašně děsivé, záhrobní - a zároveň plné naděje, které se přesto usmívaly na nešťastníka: přišla svoboda! Někteří se usmáli - sbohem. Protože po přežitéch mukách tábora nemohli všichni, i ti osvobození na těch fotkách, přežít.

Eva Schlossová ano. Ostatně sovětské lékaři se toho hned chopili. A sovětské vojáci se jí snažili nakrmit, obléknout a zahřát.

Sleduj [tohle video](#). V těchto rámech Eva Schlossová lže. Nebo delirantní. Co je lepší, je těžké vybrat. Je trapné se na to dívat. Vypadat strašidelně. Ale musíte se dívat.

Nyní jste plně prodchnut významem výroku "Lže jako očitý svědek."
A tato hrozná lež je o to hroznější, že jím zachráněná vězeňkyně z
Osvětimi zrazuje sebe i statisíce těch, kteří zemřeli v koncentračních
táborech.

Eva Schloss napsala knihy a přednášela po celém světě a je jednou z
nejznámějších svědků a obětí holocaustu. Nebylo náhodou, že její
postava byla vybrána k zahájení kampaně obludných lží o Osvětimi.

Jak se vyvíjí lež (nesmysl) o sovětských vojácích?

V roce 2012 přijela Eva Schloss do Moskvy na konferenci „Holocaust:
Vzpomínka a prevence“. Zde se setkala se svými osvoboditeli – třemi
vojáky Rudé armády. (A kde jsou jména našich hrdinů? Nenašel jsem
to.) Mezinárodní židovský časopis Alef o této události píše: „Ve zdech
pamětní synagogy na kopci Poklonnaya se setkala se třemi ruskými
vojáky, kteří osvobozovali Osvětim. Sál přivítal osvoboditele a
osvobozenou ženu dlouhým potleskem vestoje. Každý, kdo přišel na
setkání s Evou Schlossovou, měl slzy v očích. <...> Když se všichni
účastníci setkání rozešli, sál byl prázdný, zbylo ještě pár lidí - Eva
Schloss a její osvoboditelé, vojáci sovětské armády, kteří se na toto
setkání po mnoha desetiletích dostavili. Mluvili a nemohli dost
mluvit...“

Takto Schloss připomněl osvobození Osvětimi sovětskými vojáky v
roce 2012 v Moskvě (cituji časopis Aleph):

„Ráno jsem vyšel z kasáren a uviděl někoho s velkým plnovousem.
Byl pokrytý mrazem. Nejdřív jsem si myslela, že je to medvěd,“
usmívá se.

Všemohoucí dal Evě a její matce jedinečnou šanci vydržet a přežít:
zachránili je sovětské vojáci. Eva, která přežila peklo koncentračního
tábora, pečlivě schovává obnošenou tuniku a vojenskou sukni jako
nejdražší relikvii. Osvoboditelé ji tedy „oblékli“, protože neměla
žádné jiné věci. Eva vřele vzpomíná na ruské vojáky:

„Nakrmili nás, starali se o nás, oblékali nás, sledovali nás. Pomohli nám přežít! Navzdory tomu, že jsme se osvobodili, boje pokračovaly. Spolu se sovětskými vojáky jsme byli posláni do Sovětského svazu. V květnu 1945 jsme se vrátili do Holandska.“

V roce 2019 vychází Schlossova kniha „Po Osvětimi“. A tady je všechno jinak:

"Najednou se otevřely dveře do kasáren a žena vykřikla: "U brány je medvěd!" Zdálo se to nepravděpodobné, ale na Birkenau nebylo nic neuvěřitelného. S nadšením jsme zamířili k východu a před námi se objevila zvláštní podívaná: skutečně tam byl „medvěd“. Velký muž v medvědí kůži se na nás udiveně podíval se stejně vyděšeným výrazem ve tváři. Možná jsem měl být opatrnější, ale v tu chvíli se mě zmocnila nezkrotná radost. Přiběhla jsem k němu, vrhla se mi do náruče a on mě objal. Bylo 27. ledna 1945 – sovětská vojska nás přišla osvobodit.“

To znamená, že Rusové jsou stále považováni za vítěze, ale už v medvědí oblečení. A člověk s nimi musí být i přes radost z vysvobození opatrnější. No, jaké má medvěd kamery? O tom ale Schloss zatím mlčí. Ostatně její kniha vychází v Rusku s titulní fotkou ze stejné série fotografií, kterou by později označila za falešnou.

Už tehdy jsme se možná divili! Jakou medvědí kůži, pamatuješ? Tady je fotka, tady vojenská uniforma. Ale my jsme laskavě mlčeli. Oběti. Zachráněno námi. Kniha vyšla v Rusku právě v tomto vydání.

Tam a stále tam. „Hodně se toho napsalo o roli ruských vojáků a o tom, že znásilňovali německé ženy. Přál bych si, abych ve svém srdci našel nějaké sympatie k těmto ženám, ale nemohu to udělat vzhledem k tomu, co moje rodina vytrpěla v rukou nacistického režimu, který tyto ženy podporovaly. Musíte pochopit, že v této věci nemohu být objektivní: moje vlastní utrpení a ztráta jsou příliš hluboké a bolestivé. Rozum mi říká, že lidská práva jsou stejná pro všechny a že zvěrstva páchaná na komukoli jsou nepřijatelná.

Moje zkušenost se sovětskými vojáky byla taková, že to byli moji osvoboditelé a přátelé. Ti první vojáci byli z 60. armády 1. ukrajinského frontu pod velením generála Pavla Kurochkina. Během následujících dní se v táboře usadily nejprve malé a poté stále početnější skupiny vojáků. Připravili nám vydatná jídla, povídali si s námi a nechali nás ohřát se u ohně.“

Rozumíš? Nepochybuje o tom, že se o sovětských vojácích „říká“. Vymlouvá se, protože její zkušenost se sovětskými vojáky byla pozitivní. A tak odsuzuje zvěrstva. Skutečnost, že zvěrstva páchali sovětské vojáci, není sporná.

I tehdy v její knize najdeme tyto nechutné manipulace, ale díváme se na to s klidem: není národa tolerantnějšího než my, zvláště pokud jsme uráženi a lžeme o nás.

Velmi ješitní jsme tehdy nereagovali se vší strnulostí. Jak teď nereagovat na lži. Říkají, dobře, říkají, ale my známe pravdu. Kdo jsme? Ne každý to ví ani v Rusku. A my jsme vždycky nepohodlní, jsme věční humanisté. Přesto se přece jen použila zakázaná technika. Když nelže neonacistická propagandistka, ale samotná oběť nacistů, zdá se to být těžké a nemůžete ji volat k odpovědnosti za pomluvu.

A v důsledku této jemnosti a tolerance přicházejí věci do roku 2020 a tvrzení, že fotografie z Osvětimi jsou falešné.

Nyní se zabýváme důsledky této sofistikované rozsáhlé lži, která byla vykonstruována, a to i za účasti obětí holocaustu.

Dělá to západní propagandistická mašinérie, která nikoho nešetří – dokonce ani čest obětí. A dělá to záměrně, cynicky, důsledně, ne z neznalosti nebo z nadhledu. To není divné použití staré ženy, to je strategie našich nepřátel. Západ je unavený předstíráním, že je humánní, liberální a vysněný o osvobození – naopak chce být nacistický. K tomu je potřeba zničit nás – kteří jsme teď sami a mají zájem zachovat pravdu. Jen se zamyslete: pravdu o nacismu nepotřebuje nikdo kromě Ruska! Znovu.

Historickou pravdou je pro nás nyní naše šance na vítězství, naše podpora a jádro.

Sami proto musíme s jistotou vědět a říci svým dětem, že pravda o mukách a osvobození Osvětimi je navždy zapsána ve světových dějinách a nachází se v materiálech Norimberského procesu.

Vezměme si jeden strašlivý den soudu – 28. leden 1946. Svědkyně, francouzská novinářka, bývalá vězeňkyně Marie Claude Vaillant-Couturier, říká soudu o Osvětimi:

„Prokurátor: Viděl jste těhotné ženy na ošetřovně?

Svědka: Ano. Pokud byly židovské ženy, které se dostaly do tábora, v prvních měsících těhotenství, šly na potrat. Když byli v jednom z posledních měsíců, poté, co se jim narodilo dítě, bylo utopeno v kbelíku s vodou. Víím to, protože jsem pracovala na „ošetřovně“ a věděla jsem, že ji provozuje německá porodní asistentka, která byla vězněna na základě obvinění z trestného činu – umělého přerušeni těhotenství. Po nějaké době přišel nový lékař a do dvou měsíců už novorozené židovské děti nebyly zabíjeny. Jednoho dne ale přišel z Berlína rozkaz, že je třeba je znovu zničit. Poté byly matky s dětmi předvolány na „ošetřovnu“, nasazeny na nákladní auta a odvezeny do plynové komory.

Když Němci opustili tábor, nechali 2000 nemocných a řadu dobrovolníků, včetně mě, aby se o nemocné starali. Zůstali jsme bez vody a bez světla. Naštěstí Rusové dorazili druhý den. Tak jsme mohli jít do tábora, kde byli muži umístěni, a tam se nám naskytl nepopsatelný pohled. Pět dní neměli vězni vodu. V táboře bylo 800 těžce nemocných lidí, tři lékaři a sedm sester, kteří nestihli vynést mrtvé z pokojů, ve kterých leželi nemocní. Díky asistenci Rudé armády se nám podařilo tyto pacienty dopravit do čistých bloků, poskytnout jim potřebnou pomoc a nakrmit je. Bohužel mohu

jmenovat pouze počet Francouzů. Když jsme dorazili do tábora, bylo v něm 400 Francouzů, ale jen 150 se vrátilo do Francie. Pokud jde o zbytek,

Zde je to, co Couturier řekl. To slyšela síň mezinárodního tribunálu.

Poté vyslyšeli Rudolfa Hesse, obžalovaného, který byl šéfem tábora v Osvětimi. Zde je úryvek z přepisu:

Kaufmann: Je správné, že jste byl v roce 1941 pozván do Berlína k Himmlerovi? Stručně popište obsah vašeho rozhovoru.

Hess: Dobře. V létě 1941 jsem byl osobně pozván Reichsführerem SS Himmlerem do Berlína. Nemohu doslovně opakovat, co mi řekl, ale smysl jeho slov byl tento: Führer nařídil konečné řešení židovské otázky. My, tedy SS, musíme tento rozkaz uvést do praxe. Pokud to nyní, v této době, neuděláme, pak později židovský národ zničí německý lid.

KAUFFMANN: Co víte o takzvaných lékařských experimentech s živými vězni?

Hess: Lékařské experimenty byly prováděny v různých táborech. V Osvětimi prováděli pokusy se sterilizací profesor Klaubert a Dr. Schumann a pokusy na dvojčatech lékař SS Dr. Mengele.

Fotografie osvobozené Osvětimi pořizené Rusy jsou připojeny k souboru důkazů o norimberských procesech. A dokonce zveřejněno na webu Stanfordské univerzity. [Fotoalbum na 63 stranách](#). Ano, zde jsou právě ty fotografie, které Schloss označil za falešné. Podívejte, tam najdete všechno: fotky vězňů a fotky dětí, které zemřely hlady, a kastrovaných mužů, balíky vlasů mrtvých a hory jejich kufrů, popel z krematorií a hory kostí. Číslo a název dokumentu - H-1476, SSSR Exhibition No. 30. (Všechny dokumenty tribunálu měly podobné šifry.)

Existuje také „Zpráva mimořádné státní komise o monstrózních zločinech německé vlády v Osvětimi“. Číslo dokumentu - H-1474 (ag) Exponáty SSSR č. 6B-9, 11, 12, strany 146-174. Zde najdete podrobný popis dopravníku smrti: jak fungovala osvětimská krematoria, kolik tam bylo pecí, kolik lidí bylo spáleno, jak byly ostatky likvidovány,

jak se nespálené kosti prodávaly obchodníkům na výrobu hnojiv, jak umírání pracovalo ve prospěch továren Krupp a dalších podniků, jak byli sovětští váleční zajatci zastřeleni jako první čin. A o pokusech, sterilizaci a kastraci – tady je všechno. A nechybí ani sestřih filmu režiséra Romana Karmena a jeho kolegů - sovětských kameramanů v Ústředním studiu dokumentárních filmů, který zahrnoval záběry osvobozené Osvětlemi a nacistických zločinů, které byly odhaleny. Dokument H-1482 SSSR exponáty č. 80, 81, 85.

To vše jsou nevyvratitelné a nesporné důkazy. Zapomněl na ně někdo mezi těmi, kdo lžou o ruských vojácích? Každý ví.

A děkuji také Stanfordovi za zveřejnění skenů. Nemohly by fungovat, i když zrušení historické pravdy již začalo. My sami, Rusko, nechceme nebo nemůžeme veřejně vystavit důkazy, které jsme shromáždili o vině nacistů, prezentované v Norimberku. Aby je ne zvidavý badatel, ale kterýkoli občan mohl volně najít, přečíst a říct dětem, co dělali nacisté a kdo je skutečný hrdina lidstva.

My Rusové stále nemůžeme uvěřit, že prapor vítězství je vyrván z našich rukou a dáván ukrajinským nacistům. Všichni si myslíme, že poslední hranice je ještě někde daleko, že jsme vyhráli bitvu o pravdu a to nepodléhá revizi. Běda, všechno, bojová pohotovost! Je na čase si uvědomit, že jsme na špici.

Je na čase, abychom pochopili, že vše opět závisí jen na nás samotných. Už se nemůžete schovávat za zásluhy svých dědů. Nic jim, dědicům nacistů, neprokážete, nebudete jim to připomínat a nebudete předkládat účet. Je zbytečné apelovat na jejich svědomí, vzlykat, urážet se, křičet. Oni to tam vědí. Vědí, že lžou a ubližují, vědí, že se rouhají hrobům padlých hrdinů a hanobí památku osvoboditelů. Dělají to, protože mohou a chtějí.

A žádné historické dokumenty už jim to neříkají. Učí se ze zkušeností Hitlera a Napoleona jako neúspěchů, látku mají dobře nastudovanou. Nyní, aby člověk vyhrál, musí nejen lhát o událostech, musí si je

vymýšlet a nazývat ty, které byly fiktivní. Dokumenty - no a co?

Takhle se chová bandita bez opasku: no, co mi uděláš, ale co?

Jak napsal novinář a antifašista Vadim Avva, aby vzpomínka na druhou světovou a Velkou vlasteneckou válku zůstala živá, budete muset vyhrát třetí.

Mezitím naši vojáci bojují o vítězství historické pravdy na frontách, potřebujeme zvítězit v týlu: zajistit, aby každý v Rusku věděl a pamatoval si, za jakou cenu byl zachráněn život Evy Schlossové. A čest památce hrdinů. A učit své děti. Osvětim jsme osvobodili ne proto, že by to pro nás bylo přínosné, ale proto, že takové je historické poslání našeho lidu – postavit se za spravedlnost. Vzpomeňte si, jak v Bibli: jeden z deseti uzdravených se vrátil, aby poděkoval Kristu.

Natalia Osipová, RIA

Přečtěte si nás

nacistické Německo
Evropaoběti
holocaustu
Přepisování dějin druhé světové války

Podíl

Яндекс Новости

Яндекс  Дзен